

ликодушный Българскый царь имъ устѣпи прѣвзяты-ты около столицѣ-тѣ градове за да си гы управлявать сами. Това великодушіе на Асѣня II отвори му порты-ты на много градове, както: Димотикѣ, Едерне, Волирь, Сересъ, Прилѣпъ и Триполска Пелагонія, та му ся прѣдадохъ. Той прѣмина послѣ цѣлѣ Тесалиѣ, влѣзе въ Епиръ и отиде до Драчъ (Дурацо); оттамъ ся отправи камъ Албаниѣ, та прѣвзе мѣста-та, прѣзъ дѣто мина, а послѣ това отиде въ Сърбиѣ, дѣто такожде прѣвзе нѣколко мѣста, а най-сѣтнѣ, откакъ постави и наряди свои войводы съ войскы да пазятъ по всичкы-ты завладаны мѣста, върна ся съ побѣдоноснѣ славѣ въ Българіѣ. Въ това время той прѣдаде обладано-то отъ него Епирско кралство на зетя си Мануила да го управлява и постави го *Деспошъ* въ Солунъ.

Откакъ ся върна Иванъ Асѣнь II въ Търново, въздигнѣ великолепенъ храмъ въ имя на Св. 40-мѣченицы за памятникъ на славны-ты му побѣды противъ непріятеля; при това отпусти и заробены-ты, а само Кюръ Тодара задържа при себе и оставилъ бѣ го да живѣе свободно заедно съ домачядіе-то му; нѣ по едно время, кога ся научи, че кюръ Тодъръ ся мѣчи да прави съзаклатіе противъ него, той повели, та го ослѣпихъ.

Въ 1234 г. избранный отъ Французы-ты Жоанъ Бріенъ дойде въ Цариградъ да управлява малолѣтныя царь Балдуина II и подбуди Французы-ты да ся откажѣтъ отъ Асѣня и да му недавать нищо. Въ сѣщето-то время *Жоаннъ Вашасъ* Гърцкый царь отъ Никей-